ἐξεσίη Ἀχιλῆος ἀπειθέος ἐστὶν ἰῶτα:

τόσσα μεσηγὺ νεῶν. [illegible]

χίλι' ἄρ'· [illegible]

εἴατο πεντήκοντα σέλα πυρός· [illegible]

καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ·
πάντα δὲ εἴδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἑκάστῳ
εἴατο πεντήκοντα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας
ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν ἐΰθρονον Ἠῶ μίμνον.

παράκειται τὰ ἀριστάρχου σημεῖα [illegible]
[illegible] ἐκ τῆς ἰλιάδος [illegible]
Θ [illegible]

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

Ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη,
πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευεν·
ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ

ἡ τῆς ἰλιάδος [illegible]

ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· [illegible]

θεσπεσίη ἔχε φύζα· [illegible]

πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο· [illegible]

ὡς δ' ἄνεμοι δύο· [illegible]

μθ

Βορέης καὶ Ζέφυρος· [illegible]

[illegible]

ἵστατο δάκρυ χέων: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει μετ' ἀργείοισιν ἔειπεν ὦ φίλοι ἀργείων περιαιρεῖ δὲ πάντα τὰ κατὰ τὴν παράδοσιν ἀφῄρηκε δὲ ἐστὶν εἰς αὔξησιν:— μελάνυδρος· πολὺ ὕδωρ· φιλεῖ γὰρ μέλαν τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ μὴν τοῦ μετὰ τοῖς ἡλιακοῖς ... τοῦ γὰρ μέλανος ... :— αἰγίλιπος· ... πρὸς τὸ πλῆθος τῶν δακρύων εἴληπται καὶ τῶν στεναγμῶν: ὣς ὁ βαρὺ στενάχων· ὅτι ... δακρύων διὰ τὸ ἀκαταπαύστως προσαιτεῖ ... τὸ στενάχων ἀποδεδόσθαι ... πεποιηκέναι:— ὦ φίλοι ἀργείων· ἡ διπλῆ ὅτι ἐνθάδε γράφουσι πρὸς ἀργείοισιν ... οὐ πρὸς πλῆθος ὁ λόγος ...

φοίτα, κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον.
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο·
ἷζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' ἀγαμέμνων
ἵστατο δάκρυ χέων ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
ὣς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' ἀργείοισι μετηύδα·
ὦ φίλοι· ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
ζεύς με μέγα κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ·
σχέτλιος· ὃς πρὶν μέν μοι, ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο. καί με κελεύει
δυσκλέα ἄργος ἱκέσθαι. ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν·
— οὕτω που διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι.
— ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
— ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον·
ἀλλ' ἄγεθ'· ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες.
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
οὐ γὰρ ἔτι τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν·
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν, τετιηότες υἷες ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
ἀτρείδη· σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι
ἣ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς.
ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν δαναοῖσι

πλῆθος ὁ λόγος· ὅτι ... προσῆκε· πρεσβύτερ ... ὦ φίλοι ἡγήτορες ... διαφορὰ ... οἱ φίλοι ... γείων δὲ ἡγήτορες αὐτοὺς λέγει:— ζεύς με μέγα: ὅτι μεγάλη μεγάλως ἀντὶ τοῦ μεγάλως ... πάνυ ἢ μέγα τοῦ μέγας:— σχέτλιος: ὅτι ... γράφουσιν ὃς τότε μέν μοι ... πρὶν κατὰ τὸ ὅμηρ. ... ὃς πρὶν μέν μοι ... οὕτω που διὶ μέλλει· ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς ... ταῦτα λέγειν ... πεῖραν ... ἀλλὰ πιθανὸς ... ἀληθῶς λέγει ... τοῦ σπουδαίως ... :—

ὣς ἔφαθ'· ὅτι ζηνόδοτος ἥρκεσε τούτῳ τῷ στίχῳ πρὸς ... δὴν ... ἀλλ' ἕνεκα τοῦ καταλόγου ... ὁ ποιητὴς ... οὕτως ποιεῖ δυσκλέα ἄργος ἱκέσθαι ... ἀκήν· ἥσυχος ... ἐστίν ... ἐκ πλήξεως ... ἣ θέμις: ὁ νόμος ἐστὶν ἐν ἐκκλησίᾳ ... ἄνευ ... ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ... :—

[illegible]

φάσ' ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
ἴσασ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
σκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
ἀλκὴν δ' οὔ τοι δῶκεν, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
δαιμόνι' οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας Ἀχαιῶν
ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις;
εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι,
ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
ἑστᾶσ', αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί.
ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
εἰς ὅ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ
φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ' εἰς ὅ κε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
Ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·
Τυδεΐδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
οὔ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται ὅσσοι Ἀχαιοί,
οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης
ὁπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἔρχεο πάρ τοι ὁδός: [illegible]

ἑστᾶσ': [illegible]

εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ φευγόντων: [illegible]

[illegible]

+ διίξομαι· δασυντέον τὸ διίξομαι· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἵκω γέγονε, ἐπιφθέγγομαι ἀτὰρ οὐ τὸ ἵκεο μύθων. ἀφρήτωρ· ἀπὸ μὲν συγγενῶν οὐκ ἔχων· φατρία γὰρ ἡ συγγένεια. κυρίως δὲ ἐστι [illegible] φυλακῆς [illegible] ζάμενος· ἀθεμίστιος· ὅπου καὶ οἱ κύκλωπες ἀθεμίστιοι· ὁμοίως χρῶνται τοῖς τῶν θεῶν :— δόρπα τε· Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ α· φυλακτῆρες τοὺς φύλακας :—

ἀλλ' ἄγ' ἐγών, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι
ἐξείπω, καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
μῦθον ἀτιμήσει· οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος.
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος·
ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ·
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός·
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἀτρεΐδη· σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
δαίνυ δαῖτα γέρουσιν, ἔοικέ τοι· οὔ τοι ἀεικές·
πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι· τὸν νῆες Ἀχαιῶν
ἠμάτιαι Θρῄκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·
πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη· πολέσιν δ' ἀνάσσεις·
πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεαι· ὅς κεν ἀρίστην
βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς· ὅτι δήϊοι ἐγγύθι νηῶν
καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε·
νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαρραίσει στρατὸν ἠὲ σαώσει·
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο
ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα ποιμένα λαῶν.
ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον υἷας Ἄρηος.
ἀμφί τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηΐπυρόν τε.
ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱὸν Λυκομήδεα δῖον.

[Left margin glosses: μεθ' ἐλεύσομαι τὰ πράγματα ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους · κοινωνίας φρατρί[illegible] ... ἀπάνθρωπος · καταλεξάτωσαν · [illegible] · ἀνα[illegible] ἡμεριναὶ · [illegible] · ἀρίστην βουλήν]

[Right margin scholia: δαίνυ δαῖτα γέρουσι· παρασκεύαζε τὴν εὐωχίαν τοῖς ἐντίμοις ... πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι ... πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη ... καίουσιν πυρὰ πολλά· [illegible]]

† τίθεντο δὲ δόρπον: ἕκαστος. διὰ τοῦ α δόρπα κατ' Ἀρίσταρχον. Ἀκαιρ[illegible] δὲ Ζηνόδοτος γράφων τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν· αὐτόπον γὰρ θαμάζειν τοὺς πένθει ἀτρήτους τὴν ψυχὴν [illegible]:- ἄριστον μὲν τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα· δόρπος δὲ τὸ νῦν ἄριστον [illegible] μετὰ τὰ δόρατα ἔπαυον:-

ἑπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων· ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ
κοῦροι ἅμα στεῖχον δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες·
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος.
Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
ἐς κλισίην· παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα·
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ· οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
ἐν σοὶ μὲν λήξω σέο δ' ἄρξομαι· οὕνεκα πολλῶν
λαῶν ἐσσὶ ἄναξ· καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνά σφισι βουλεύῃσθα.
τῷ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι.
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ ὅτ' ἄν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται ὅττί κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει·
οἷον ἐγὼ νοέω ἠμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν.
ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε διογενὲς Βρισηΐδα κούρην
χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας
οὔ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ

ἐν σοὶ μὲν λήξω: σύ μοι ἀρχὴ καὶ τέλος τοῦ λόγου πάντων γενήσῃ· ἀναγκαίως δὲ αὐτὸν τοῖς ἐγκωμίοις πρότερον καταπραΰνας:- σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας ἵνα σφίσι βουλεύῃσθα· ἵνα τούτοις χρώμενος προβουλεύῃς αὐτῶν [illegible]· [illegible] βασιλέως δὲ [illegible] κρατοῦντος· οὐ [illegible] γὰρ [illegible] τοῖς νόμοις:-

σέο δ' ἕξεται: ἤτοι ἐντεῦθεν ἐξουσίαν [illegible] τὸ ἔργον τοῦτο δοκιμάσαι. [illegible] τῶν λόγων κατορθωμάτων σὸν [illegible] μεγαλεῖον· τὸ ἕξεται δασυντέον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἕξω [illegible] δασυνομένου [illegible]:-

διογενὲς: [illegible] γὰρ [illegible] τοῦ ὀργισθεὶς καὶ διογενοῦς, καὶ πρέπει τῷ [illegible] διογενὲς [illegible] γὰρ [illegible]:-

ἀπεμυθεόμην: ἀπηγόρευον [illegible] γράφεται δὲ καὶ ἀπεμυθεόμην [illegible] ἀπεριζόμην:-

† εἶξας. ὁ λόγος διὰ ῥεῖαν ἀντὶ τελεῖν· ἔστι τὸ εἶξας ὑποστίζειν δὲ ἐν ὑποκρίσει· ἔστι τὸ ἔισαν:-

εἶξας. ἄνδρα φέριστον. ὃν ἀθάνατοί περ ἔισαν
ἐκτίμησας. ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθοιμεν
δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μειλιχίοισιν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ὦ γέρον· οὔ τι ψεῦδος. ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
ἀασάμην. οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι· ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστιν ἀνήρ, ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ.
ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε. δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἐπεί, ἀασάμην. φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας.
ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι. δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω.
ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας. δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
αἴθωνας δὲ λέβητας. ἐείκοσι. δώδεκα δ' ἵππους
πηγοὺς. ἀθλοφόρους. οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
οὔ κεν, ἀλήϊος εἴη ἀνήρ. ᾧ τόσσα γένοιτο.
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο.
ὅσσα μοι ἤνεικαν τὸ ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας. ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας
λεσβίδας. ἃς ὅτε λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλεν αὐτός.
ἐξελόμην. αἳ, κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰς μέν οἱ, δώσω. μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρων
κούρην βρισῆος. καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι
μή ποτε τῆς, εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι
ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει. ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.

[Interlinear glosses: ἐπεὶ τίσε, δάμασε, ἐσφάλη ὁ λαὸς τῶν ἀχαιῶν (at ἔτισε … ἀχαιῶν); ἀπηνεστάταις (over λευγαλέῃσι); τοὺς ἐπὶ πῦρ ἐπιτηδείους (over αἴθωνας); εὐπαγεῖς, εὐτραφεῖς (over πηγούς); γενναίους (over ἀθλοφόρους); πένης, ἄπορος (over ἀλήϊος); μεγαλοτίμου (over ἐριτίμοιο); περιεποιήσαντο (over ἤνεικαν)]

[Left margin: ἀρίσταρχος μετὰ τὸ ἀμύμονας: — τοῦτο τὸ βέλτιον ἐπεὶ τὸ ἀχιλλέως ἄλλοι γε τοῖς ἀνακτῶν εἶναι τῶν: — ἀρίσταρχος κούρην βρισῆος ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι:]

[Right margin: ἀρίσταρχος πεπίθωμεν· ἔστιν γὰρ πεπίθωμεν — ἀρίσταρχος μετὰ τοὺς ἀμύμονας]

ὦ γέρον φησίν: οὐ δὲ ψευσάμενος τὰς ἐμὰς ἀδικίας ἀπηριθμήσω, καταψευσάμενος ἐμοῦ· λόγου ὡς οἶκεῖον. ἔστι δὲ τὸ τέλος τοῦ στίχου τὸ κατέλεξας· τὸ γὰρ ψεῦδος ἀντὶ τοῦ ψευδῶς:

ἀασάμην οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι ἀντί νυ πολλῶν: ὅτι τὸ ἀντὶ ἔστι τοῦ ἴσου ἐστί· τὸ γὰρ λεγόμενον ἴσος ἐστὶ πολλοῖς ὁ εἷς ἀνήρ, ὅταν ᾖ θεοφιλής:-

ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην: ὅτι οἱ νεώτεροι λευγαλέον τὸ λυγρὸν ἔστι τοῦ ἀχιλλέως, ἡμῶν δὲ μὲν λευγαλέον θάνατον. ἐπὶ γὰρ λευγαλέον τὸ ὀλέθριον παρὰ τὸν λυγρόν:-

ἕπτ' ἀπύρους: τοὺς μὴ εἰς πῦρ χρησίμους ἀλλὰ ἀναθηματικοὺς καινουργοὺς τηνικαῦτα χάριτι θεμένους ἐν τοῖς οἴκοις:—

τάλαντα: τὰ νῦν ἐξακισχίλια ἔστι τὰ ἀθηναϊκά. διαφορὰ δὲ νοεῖται. καὶ γὰρ ὡς μικρὸν τι ἐπὶ τοῖς ἀρχαίοις ὁ ποιητὴς δηλοῖ ἡμῖν ἐν τούτοις· ἐν τοῖς ἐπιταφίοις πατρόκλου. ἱππεῦσι μὲν πρώτῳ ποδώκει ἀγλαὰ ἄεθλα θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα εἰδυῖαν καὶ τρίποδα ὠτώεντα δύο καὶ εἴκοσι μέτρων. τῷ πρώτῳ. αὐτὰρ αὐτῷ δευτέρῳ ἵππον θῆκε ἑξέτε' ἀδμήτην βρέφος ἡμίονον φορέουσαν. αὐτὰρ τῷ τρίτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα. τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε χρυσοῖο δύο τάλαντα:- εἰ γὰρ περὶ τὸ τάλαντον τὸ ἑρμηνευτικὸν ἢ μικρόν τι τὸ τάλαντον τὸ χρυσοῦ καὶ παρ' αὐτοῖς ὡς δηλοῖ ἡ φιλία ἐν ἀρχαίοις μικρόν τι ἐστι τάλαντον φησί· τάλαντον γοῦν τὰ μὲν, τὰ δὲ χρυσοῦ τάλαντα:-

ἀλήϊος: πένης ἀπορος. καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν χώρας σπειρομένης λήϊον. καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λείαν. λεία γὰρ λέγεται τὰ ἐλαστὰ τῶν θρεμμάτων:-

δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα: ὁ χρεῖος τὸ σ γράφειν· οὐ γάρ ἐστι κατὰ τῶν γυναικῶν. ἀλλὰ κατὰ τῶν ἔργων. ὕστερον ἔστι τῶν γυναικῶν αἱ κάλλει ἐνίκων:-

λεσβίδας: παρὰ λεσβίοις ἀγὼν ἄγεται κάλλους γυναικῶν ἐν τῷ τῆς ἥρας τεμένει λεγόμενος καλλιστεῖα· ἡ λέσβος νῆσος ἀντικρὺ τῆς τροίας ἡ ἔχουσα πεντάπολιν. ἀντίσσαν ἐρεσόν. μήθυμναν πύρραν μιτυλήνην:- ἐξελόμην: ἀρίσταρχος τιλοῖ. καὶ πρόθεσιν παρασημειοῦται δόξης καὶ ἐν ἀλλοις μέρεσι. εἰς δίδειν ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας ἐξ αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ βρισηΐδα καλλιπάρῃον ἐστιν ἐκ τοῦ ἠρισηΐδος:- ἐν τοῖς δ' ἄλλοις εἶναι ἐν μέρει τοῦ:- τὰς μέν οἱ δώσω: ὁ ἐπὶ χάριτι παραινέσθαι ζηνοδότου συναπτεῖ ἀμύσθαι ἐν τοῖς ἑπτὰ ὥστε εἶναι
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι: ὁ ζηνόδοτος δὲ λαμβάνει τὸ ἄρθρον· τὸ γὰρ τῆς νῦν ἀντὶ τοῦ ταύτης παραληπτέον. καὶ ἐστιν ὁ λόγος μή ποτε τῆς ταύτης ἀνδρὸς ἐπιβήμεναι:- ἣ θέμις: τὸ ἣ τὸ πρῶτον δασυντέον. ἐστι καὶ ἴσον δύναται μου τὸ ὡς. διὸ ὅτι πρὸ τῆς θέμις σύνδεσμον πολλάκις. ὥσπερ λέγομεν ὡς τὰ γὰρ καὶ παῖδες ἐν μέρει. οὗτος ἢ ἐξεῖναι θέμις ἐπὶ τὸ δὲ ἠδὲ τὴν λοιπὸν σύνδεσμος γὰρ ἐστιν ἴσον δυνάμενον τῷ καὶ ὁμοίως τῷ ἠδὲ ἀφόρμα καὶ πρὶν ἀμείψασθαι· ἀρχαῖοι δὲ παραγράφον ἔστι τὸ πρὸς σαφέστερον κινεῖσθαι ὁ μοῦ. ὅπερ ἐστὶν ἔθος ὁμοίως ἀνδράσι τε καὶ γυναιξίν:-

νῆα ἅλις χρυσοῦ: ὅτι παρ[illegible] ἀπὸ τοῦ νήσασθαι ὅ ἐστι σωρεῦσαι. καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ τὸ ὄνομα [illegible] τὴν [illegible] ἀπὸ τοῦ τρέπειν [illegible] αὐτὸς [illegible] :- αἵ κε μετ' ἀργείην: ὅτι ἔνιοι ὑποτάσσουσι στίχον [illegible] ἀπάντων [illegible] μενέλαος [illegible] :- αἵ κε μετ' ἀργείην: [illegible] ἀλλ' ὡς πρεσβυτέροις [illegible] ἐν κάλλει :- εἰ δέ κεν ἄργος: ὅτι τὴν πελοπόννησον ἀχαιϊκὸν ἄργος λέγει καὶ ἴασον εἶπεν [illegible] ἴασον ἄργος. πελασγικὸν δὲ ἄργος τὴν θεσσαλίαν :- ὅς μοι τηλύγετος: ἀγαπητὸς μονογενής. μόνος γὰρ ὀρέστης ἄρσην [illegible] ἀγαμέμνονι [illegible] :- θαλίῃ ἔνι πολλῇ: ἐν πολλῇ εὐωχίᾳ, ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς. εἰ [illegible] τοῖς [illegible] :- χρυσόθεμις καὶ λαοδίκη καὶ ἰφιάνασσα: οἱ [illegible] θυγατράσι [illegible] ἀρίσταρχος [illegible] ὀρέστης [illegible] :- ἐπὶ μείλια δώσω: ἀρίσταρχος ἐν μὲν [illegible] φερνία. ἀπὸ [illegible] δὲ [illegible] μείλια οὕτως δὲ καὶ ἀμβρόσιον [illegible] μείλια. [illegible] ποίμνια καὶ [illegible] προπαροξυνομένη [illegible] προπαροξύνεται [illegible] εἰ οὕτως ὁρίσαιμεν τὰ διὰ τοῦ ιον οὐδέτερα μονογενῆ τρισύλλαβα [illegible] κοριστικὰ [illegible] ἀπὸ [illegible] διὰ τοῦ ι [illegible] καὶ συνεσταλμένον φωνῆεν [illegible] προπαροξύνεται [illegible] μάλιον [illegible] προπαροξυνομένη [illegible] ὑποκοριστικὸν τὸ [illegible]

ὅτι [illegible] ἐπεδίδοτο ταῖς θυγατράσιν [illegible] μείλια δὲ εἰσίν [illegible] ἀρίσταρχος δὲ [illegible] :- ἱρήν: ἀρίσταρχος [illegible] καὶ [illegible] ἱρήν. εἰ [illegible] ἀρίσταρχος [illegible] ὀρθ. [illegible] ὅμοιον [illegible] οὐ γὰρ τὰ [illegible] ἱρή :- νέαται: ἔσχαται. [illegible] παρὰ τὸ νέω [illegible] ἔσχατον [illegible] καὶ [illegible] παροξύνουσιν [illegible] ἐσχάτη :- καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ: καὶ ὑπ' αὐτοῦ βασιλευόμενοι εἰρηνικῶς [illegible] βασιλέως [illegible] δικασπόλοι [illegible] αὐτοῖς [illegible] θέμιστας [illegible] :- δμηθήτω: διότι οἱ μὲν ἄλλοι θεοὶ [illegible] ζηνόδοτος [illegible] ἀμείλικτος [illegible] ἀδάμαστος [illegible] οὐδὲ γὰρ [illegible] θεὸν [illegible] οὐ δῶρον [illegible] οὐδ' [illegible] οὐδέ [illegible] μίζεται :- τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι: φησὶ [illegible] ἀρίσταρχος ὅτι ἔνιοι ὑποτάσσουσι τούτῳ [illegible] οὐδὲ [illegible] οὐ κεῖνται δὲ ἀμφ[illegible] :-

ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε

ἄστυ μέγα πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι.

ἀρκούντως · πληρωσάτω ἑαυτοῦ

\> νῆα, ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω

μερίζωμεν · λάφυρα

εἰσελθών. ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' ἀχαιοί.

τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν, αὐτὸς ἑλέσθω

\> αἵ κε μετ' ἀργείην ἑλένην κάλλισται ἔωσιν·

\> εἰ δέ κεν ἄργος ἱκοίμεθ' ἀχαιϊκόν. οὖθαρ, ἀρούρης.

γαμβρός κέν μοι ἔοι, τίσω δέ μιν ἶσον ὀρέστῃ.

ἐν πολλῇ εὐωχίᾳ

\> ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ·

τρεῖς δέ μοί εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ·

χρυσόθεμις. καὶ λαοδίκη. καὶ ἰφιάνασσα.

τάων ἥν κ' ἐθέλῃσι. φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω

\> πρὸς οἶκον πηλῆος. ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω

πολλὰ μάλ'. ὅσ' οὔ πώ τις, ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί·

ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα.

καρδαμύλην. ἐνόπην τε. καὶ ἱρὴν ποιήεσσαν.

φηράς τε ζαθέας. ἠδ' ἄνθειαν βαθύλειμον.

καλήν τ' αἴπειαν. καὶ πήδασον ἀμπελόεσσαν.

ἔσχαται

πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται πύλου ἠμαθόεντος.

ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι. πολύρρηνες. πολυβοῦται.

δωρεαῖς

οἵ κέ ἑ δωτίνῃσι θεὸν ὣς τιμήσουσι·

\> καί οἱ, ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας·

ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο·

δαμασθήτω ὑπειξάτω

δμηθήτω· ἀΐδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος·

τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι, θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων·

ὁ ἀγαπητὸς μόνος ἐπὶ πᾶσι θηλείαις

ὅτι οὐκ οἶδε τὰ παρὰ τοῖς νεωτέροις ἰφιγένειαν

ὅτι οὐ λέγει [illegible] πρῶτος ἐπὶ [illegible] λέξιν κα

ὅτι ἐπὶ [illegible] τὰς ἐν [illegible] τοῖς ἐσχάτοις [illegible]

ὅτι ζηνόδοτος γράφει καμφθήτω

ὅτι ἐν ταῖς [illegible] ἐν [illegible] θρήνοις

ὅτι [illegible] γράφει [illegible] ἀρίσταρχος

πολύρρην

τόσσον βασιλεύτερος εἰμί: ὅτι τὸ ὅσσον οὐ κεῖται πλεονάκις ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ καθόσον εἰμὶ βασιλικώτερος :- διδοῖς ὡς ὀρθοῖς· οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ γὰρ τὸ τρίτον εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα διδοῖ· ἀλλ᾽ ἄγετε κλητούς· ὅτι τοὺς ἀπὸ [illegible] κλητούς καὶ τὸ ὀτρύνομεν ἀντὶ τοῦ ὀτρύνωμεν :- οἱ δὲ βαρυτονητέον· [illegible] ἀντὶ τοῦ οὗτοι δέ. [illegible] ζητεῖται δὲ πῶς μᾶλλον οὐ πρεσβεύει ὁ συνετώτερος [illegible] ἵνα μὴ ἀποτύχωσιν [illegible] πεῖσαι [illegible] τὸν Ἀχιλλέα μὴ πεισθῆναι [illegible] οἱ δέ φασιν ὅτι [illegible] τοῦ Ἀχιλλέως [illegible] :-

φοῖνιξ μὲν πρώτιστα: ὅτι ὁ φοῖνιξ προεξάρχει καὶ οὐ συμπρεσβεύει τοῖς περὶ τὸν Ὀδυσσέα [illegible] δυϊκῶν :- αὐτὰρ ἔπειτ᾽ αἴας τε μέγας: [illegible] Ἀρίσταρχος [illegible]

> καί μοι ὑποστήτω ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι
ἠδ᾽ ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὔχομαι εἶναι.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα γερήνιος ἱππότα νέστωρ·
ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον
δῶρα μὲν οὐκέτ᾽ ὀνοστὰ διδοῖς ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
ἀλλ᾽ ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα
ἔλθωσ᾽ ἐς κλισίην πηληϊάδεω ἀχιλῆος.
εἰ δ᾽ ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι· οἱ δὲ πιθέσθων.
> φοῖνιξ μὲν πρώτιστα διῒ φίλος ἡγησάσθω.
> αὐτὰρ ἔπειτ᾽ αἴας τε μέγας καὶ δῖος ὀδυσσεύς.
> κηρύκων δ᾽ ὀδίος τε καὶ εὐρυβάτης ἅμ᾽ ἑπέσθων.
> φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε.
ὄφρα διῒ κρονίδῃ ἀρησόμεθ᾽, αἴ κ᾽ ἐλεήσῃ.
ὣς φάτο. τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
νώμησαν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ᾽ ἔπιόν θ᾽ ὅσον ἤθελε θυμός.
ὁρμῶντ᾽ ἐκ κλισίης ἀγαμέμνονος ἀτρείδαο.
τοῖσι δὲ πόλλ᾽ ἐπέτελλε γερήνιος ἱππότα νέστωρ
> δενδίλλων ἐς ἕκαστον. ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα.
πειρᾶν ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα πηλείωνα.
> τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
πολλὰ μάλ᾽ εὐχομένω γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ
ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας αἰακίδαο.

περισπαστέον δεύτερον [illegible] :-

τὼ δὲ βάτην: ὅτι ἐπεὶ ὁ ὀδυσσεὺς καὶ αἴας τὸ δυϊκὸν [illegible] γὰρ ὁ φοῖνιξ [illegible] ταῦτα ζητοῦμεν δὲ εἰ καὶ φοῖνιξ ἐστὶ πρεσβευτής. καί φασιν οἱ δύο πρεσβεύειν αἴαντα καὶ ὀδυσσέα φοίνικα [illegible] οὐκ εἴρηται πρεσβεύειν [illegible] αἴαντα καὶ ὀδυσσέα φοίνικα [illegible] πρεσβεύειν [illegible] καὶ διὰ τοῦτο ὁ ποιητὴς δυϊκῶς [illegible] χαίρετον ὦ φίλοι [illegible] συμπρεσβεύειν [illegible] καὶ φοίνικα καὶ οὐ δεῖν εἶναι τὸν φοίνικα τὸν παρὰ τῷ ποιητῇ [illegible] δύο πεντήκοντα :—

ζυγόν: ζυγὸς ὁ πῆχυς τῆς κιθάρας ἐν ᾧ ἐγκεῖνται οἱ κάλαμοι· οὗτοι δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι, ἀφ' ὧν ἐξάπτονται αἱ χορδαί· παρὰ τὸ κεκολλῆσθαι:
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων: ὅτι ἄμεινον τὸ μὴ οἴκοθεν κομίσαι ὥσπερ μέλλοντα ἐν πολέμῳ ἄμεινον ἔχειν, ἀλλ' ἐκ τῶν λαφύρων ἀνῃρῆσθαι ἁρμόνιον καὶ οἰκεῖον:- ἄλλως· πιθανῶς ἔφη ἐκ λαφύρων κεκτῆσθαι τὴν κιθάραν τὸν Ἀχιλλέα· ἀνοίκειον γὰρ εἰς πόλεμον ἥκοντα κιθάραν ἐπικομίζεσθαι. εὑρόντων οὖν φησὶν παρελθεῖν ὡς ἀμούσοις ἀπρεπὲς ἦν:- κλέα ἀνδρῶν: ὅτι ἀεὶ μνήμης ἀξίους δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς εἶναι· οἱ γὰρ ἀοιδοὶ διὰ τῶν παλαιῶν [illegible] τοὺς ἀκούοντας σωφρονίζουσι· προσέθηκε δὲ τὸ ἀνδρῶν· ᾖδον δὲ καὶ θεῶν ἀδίκους γάμους:-
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος: οὐ μόνος ἐν τῇ κλισίᾳ, ἀλλὰ μόνος ἀντικρὺ [illegible] ἧστο· καὶ γὰρ Αὐτομέδων ἐστὶ τῆς κλισίας ἔνδον ὡς ὁμοίως ὁ Φοῖνιξ:-

ἀ ἵκοντο

τὼ δὲ βάτην: ὅτι ἐπὶ Ὀδυσσέως καὶ Αἴαντος τὸ δυϊκόν· παρόντος γὰρ τοῦ Φοίνικος ἀπίθανον λέγειν, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς:
ταφών: Ἰωνικῶς λέξει κατὰ τροπὴν τοῦ θ εἰς τὸ τ· αὐτοὶ γὰρ τὰ δασέα εἰς ψιλὰ τρέπουσιν, οἷον θαπὼν ταφὼν δευτέρου ἀορίστου ἀπὸ τοῦ θήπω [illegible] εἰσδασέα [illegible] φησιν· οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ τὰ [illegible] καταφ[illegible] καὶ τροπὴν τοῦ θ εἰς τὸ τ· τάφος [illegible] θυγατρὸς [illegible] ἐκ τῶν τάφων δὲ ἡ μεταφορά· ἐπειδὴ γὰρ ἡμεῖς ὁρῶντες τοὺς τάφους ἐκπληττόμεθα, τὸ μέλλον δηλοῖ:-
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι: πλεκτέον μετὰ τὸ φόρμιγγι ὡς ἐκπλῆξιν Ἀχιλλέως [illegible] σὺν τῇ κιθάρᾳ· τὸ ἡμιστίχιον δὲ δύναται καὶ τοῖς ἄνω καὶ τοῖς ἑξῆς προσδίδοσθαι· [illegible] ἀναπηδῆσαι σὺν αὐτῇ τῇ καθέδρᾳ καὶ ἀπολιπόντα τὴν καθέδραν ἢ τὴν κιθάραν συναρπάσαι· [illegible] δὲ τὸ πρότερον ὡς ἀθρόως ἅμα συναρπάζειν:-
ἦ φίλοι ἦ τι μάλα χρεώ: ἀμφοτέρους τοὺς συνδέσμους περισσοὺς [illegible] κοινὸς γάρ· ἡ διπλῆ δὲ ὅτι χωρὶς τοῦ δυϊκοῦ σχηματίσας πρὸς Ὀδυσσέα καὶ Αἴαντα· καὶ ταύτης [illegible] οὐ [illegible] συμπαρόντα τὸν Φοίνικα· οὐ γὰρ ἂν οὕτως ἐκ πλαγίου ἂν ἦν δηλῶν ἢ [illegible] αἰφνιδίως παραγινομένους:-
καθίστα: ὡς καθίσταμεν τὸ [illegible] οὕτως καὶ ἐπὶ τῆς ἀποκοπῆς· εἰσὶ δὲ οἳ ἐκτείνουσιν ἀπὸ τοῦ ἵστη κλίσιν παραλαμβάνοντες.
ζωρότερον: τὸ ἀκρατέστερον· παρὰ τὸ μὴ [illegible] τὴν ἰσχὺν τοῦ οἴνου ὑπὸ τῆς τοῦ ὕδατος κράσεως:-

φίλτατοί ἐστον

κλισμῷ

μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην·
τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ
καλῇ δαιδαλέῃ· ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας·
τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ,
δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπὼν ἕδος ἔνθα θάασσεν.
ὣς δ' αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη.
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον· ἦ τι μάλα χρεώ,
οἵ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον.
ὣς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
εἷσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν.
αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενοιτίου υἱὲ, καθίστα,
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἑκάστῳ·
οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
αὐτὰρ ὅ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄιος καὶ πίονος αἰγός,
ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.

αὐτὰρ ὅ γε κρεῖον: ὅτι ἐπὶ θερμαινόμενον κρεῖον τὸ κρέας ἐξεδέξατο· ὁ μὲν δὲ τὸ κρεοδόχον ἄγγος· καὶ πρὸς τὸ ἐν πυρὸς αὐγῇ τὸ λαμπρὸν πυρὸς φωτιζόμενον· κρεῖον δὲ ὡς θεῖον· γέγονε δὲ παρὰ τὸ κρέας:- σιάλοιο: εὐτροφίου ἀπαλοτρεφοῦς ὡς [illegible] τρεφομένου ἀπαλῶν καὶ σιτευομένου:- τῷ δ' ἔχεν: ὅτι Αὐτομέδοντος ὄντος κατὰ τὴν κλισίαν ὅμως εἶπε Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἧστο:- τῷ δ' ἔχεν: τὸν τύπον ἐκράτει ἢ μόνον ἑαυτοῦ ὑπηρετοῦντος Ἀχιλλέως:-

[illegible]

καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε·
πῦρ δὲ μενοιτιάδης δαῖεν μέγα ἰσόθεος φώς·
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλὸξ ἐμαράνθη·
ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε·
πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο κρατευτάων ἐπαείρας·
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευεν·
πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν ἀχιλλεύς·
αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν ὀδυσσῆος θείοιο
τοίχου τοῦ ἑτέροιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
πάτροκλον ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς·
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο·
νεῦσ' αἴας φοίνικι· νόησε δὲ δῖος ὀδυσσεύς·
πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' ἀχιλλῆα·
χαῖρ' ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς
ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο
ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν·
ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα διοτρεφὲς εἰσορόωντες
δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι
νῆας ἐϋσσέλμους· εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκήν·
ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι
κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν· οὐδ' ἔτι φασὶ

[illegible]

+ ἐνδέξια: ἀρίσταρχος ὑπὲρ μέρους τὸ ἐν δεξιᾷ· ἐστὶ τὴν δὲ συνήθειαν ... ἐξ ἀμφοῖν ποιῶν· ὁ δὲ ἀσκαλωνίτης κατὰ παρολκὴν παραλαμβάνει τὴν ἐν πρόθεσιν ὥσπερ εἰ καὶ δεξιὰ σήματα φαίνων· ἀμείνων τὸ πρότερον :- οὐδέ τι τίει: ἀντὶ τοῦ ... φησὶν οὐ μόνον ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ θεούς· τῇ δὲ ὑπερβολῇ τὸ μέγεθος τῆς ὑπερηφανίας αὐτοῦ ἐδήλωσεν :- λύσσα: μανία τὸ ἐναντίον ... γὰρ αὐτῷ ἐνδέδυται· εἴρηται παρὰ τὸ μὴ εἶναι τόνου· ... :- ἠῶ δῖαν: τὴν ἠῶ καὶ τὴν αἰδῶ οὐ μὴν καὶ τὸ ... ταῦτα πάντα ... θηλυκὰ ἐπὶ εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς ... ὀξυνόμενα· τὸ δὲ ἠὼς καὶ αἰδὼς μόνα ὀξύνει ἐν αἰτιατικῇ ... :- στεῦται γὰρ νηῶν: διορίζεται· ... γὰρ τύχης σημαίνει ἡ λέξις· ἡ δὲ ἀναφορὰ σημειώσεως πρὸς τὸ ... :-

ἄκρα κόρυμβα: τὰ τῶν νεῶν ἀκροστόλια· διατί δὲ πρότερον ἀποκόψει εἶθ' οὕτως τὸ πῦρ ἐμβαλεῖ; ἐπειδὴ ἐστὶ τὰ ἀκροστόλια ἤγουν ἀγάλματα καὶ εἰκόνες θεῶν ἐκκείμενα τῆς θεοχολωσίας τοῦ πυρός :-

σχήσεσθ'· ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
ζεὺς δέ σφιν κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
ἀστράπτει· ἕκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων
μαίνεται ἐκπάγλως· πίσυνος διΐ, οὐδέ τι τίει
ἀνέρας· οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν.
ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἠῶ δῖαν.
στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα.
αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ ἀχαιοὺς
δῃώσειν παρὰ τῇσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα· μή οἱ ἀπειλὰς
ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη
φθίσθαι ἐνὶ τροίῃ, ἑκὰς ἄργεος ἱπποβότοιο.
ἀλλ' ἄνα· εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ υἷας ἀχαιῶν
τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ τρώων ὀρυμαγδοῦ.
αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται· οὐδέ τι μῆχος.
ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φράζευ· ὅπως δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ·
ὦ πέπον· ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο πηλεὺς
ἤματι τῷ· ὅτε σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπε·
τέκνον ἐμόν· κάρτος μὲν ἀθηναίη τε καὶ ἥρη
δώσουσ' αἴ κ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου· ὄφρά σε μᾶλλον
τίωσ' ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·
ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν

οὐδέ τι μῆχος: οὐδεμία ἔσται μηχανὴ τοῦ κακοῦ πραχθέντος θεραπείαν εὑρεῖν· πρὸ τοῦ παρόντος δὲ ἡγούμενοι τὴν ἀρχὴν τῶν κακῶν ἰασόμεθα εὐχερῶς· ἔστι τὸ μῆχος· παρὰ τὸ διαστολὴν ... :-
ὦ πέπον: ὁ γέρων· ... καὶ ἀσθενὴς καὶ ἀσθενής· ... ἀπὸ τοῦ πεπαίνω καὶ ἁπαλοῦ :-
αἴ κ' ἐθέλωσιν: ... καὶ τὸ ἐθέλωσιν ... :-
ἴσχειν: ἐπέχειν ... ἐν στήθεσι· ... φησὶ διὰ τὴν καρδίαν· αὕτη γὰρ ἐν τοῖς στήθεσι καὶ ... ὀργῆς ... τοῦ θυμοῦ ... δηλοῖ. θυμὸς γάρ ἐστι φησὶ ζέσις τοῦ περικαρδίου αἵματος πρὸς ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως :-

φάλος

+ εἰ δὲ σὺ μέν μευ· οἱ ὑποστίζοντες ἐπὶ τὸ [illegible] ... τοῦ [illegible] ... εἰ δὲ σὺ μέν μου ἄκουσον, [illegible] πρὸς τὸ σχῆμα [illegible] ἀντὶ τοῦ ἐγὼ δέ σοι καταλέξαιμι καὶ [illegible]. τὸ δὲ παρακελευστικὸν ἐπίρρημά ἐστιν [illegible] ἐπὶ τοῦ δεῖος [illegible] καὶ τὸ [illegible] παρακελευστικὸν ἐπίρρημα ἀπὸ τούτου [illegible] περι[illegible] [illegible] καὶ τῆς [illegible] προσθήσῃ:-

παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
εἰ δὲ σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
ἑπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο·
δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας ἔργ' εἰδυίας
Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλεν αὐτὸς
ἐξέλεθ', αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰς μέν τοι δώσει· μετὰ δ' ἔσσεται ἣν τότ' ἀπηύρα
κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται,
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
ἣ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἤτ' ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί·
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθαι,
αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκόν, οὖθαρ ἀρούρης,
γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἶσον Ὀρέστῃ

ἀντὶ φροντίζει τὰ [illegible] τὸν χόλον.

οὐ [illegible] τὰ [illegible]

Λεσβίδας· [illegible] ὑπήκοοι [illegible]

ἐπίστασις(?)

+ κούρης Βρισῆος ἐπὶ [illegible]

ἀντὶ [illegible]

ὅσσοι· τηλύγετος, ὅς μοι τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ·
τρεῖς δέ μοί εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ·
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
τάων ἥν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσω
πολλὰ μάλ'· ὅσσ' οὔ πώ τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί·
ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα·
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν·
Φηράς τε ζαθέας· ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον·
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν·
πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς· νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι· πολύρρηνες· πολυβοῦται·
οἵ κέ ἑ δωτίνῃσι θεὸν ὣς τιμήσουσι·
καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας·
ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο·
εἰ δέ οἱ Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον
αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν· οἵ σε θεὸν ὣς
τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο·
νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις· ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
λύσσαν ἔχων ὀλοήν· ἐπεὶ οὔ τινά φησιν ὁμοῖον
οἷ ἔμεναι Δαναῶν· οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
διογενὲς Λαερτιάδη· πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ·
χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν

τιμήσουσι·

ὀξ. ἱρήν· ὡς [illegible] ἐν τῇ Κα[illegible]

[illegible]

+ οἵ κέ ἑ δωτίνῃσι: ἢ δηλονότι τοῖς παθητικοῖς ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐχρήσατο, οὕτως γὰρ ἀρίσταρχος τιμήσουσιν ὡς θεόν [illegible]
τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν: [illegible] ἀμφοτέροις δύναται συνάπτεσθαι τοῖς μέρεσιν. εἰ μὲν οὖν τοῖς ἄνω συνάπτοιτο, ἔσται τὸ ἑξῆς τειρομένους κατὰ στρατὸν [illegible] [illegible] ἐλέαιρε [illegible] θαλάσσης. εἰ δὲ τοῖς ἑξῆς [illegible] [illegible] κηρόθι μᾶλλον. ἤτοι [illegible] πλέον [illegible] [illegible] [illegible] μᾶλλον παρὰ τὸ κὴρ [illegible]

+ ἀπηλεγέως: [illegible] ἀπαρρησιαστικῶς [illegible] ἀπηλεγέως [illegible] [illegible] φίλος [illegible] [illegible] [illegible] πολεμεῖν [illegible]

δ' Ἀΐδαο πύλῃσιν· ὅτι πλέον πάντων, ἀλλ' ὡς μισῶ τὸν θάνατον διὰ τὸ ἄπρακτον· τάχα δὲ καὶ ἀχρήσιμον ἐστὶ τὸ διαναβάλλειν τὸν θάνατον, ἐπεὶ πῶς ἀπείστω τὸ ἴσον μεῖσθαι τοῖς τὸ ζῆν αὐτοῖς παρασχομένοις, εἰ μὴ τὸ ζῆν ἀγαθὸν ἀλλὰ καὶ κακὸν, ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θάνατος:- ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ· ὅτι δοκεῖ συγκεχύσθαι τὸ ἕτερον· οὐδὲ γὰρ ἕτερον δὲ εἴπῃ ἑτέρου πρὸς ἕτερον ἀντιδιαστελλόμενον, τὸ γὰρ ἄλλο ἐπὶ πολλῶν τίθεται:-

ἥ περ δὴ κρανέω τε καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται· (τελειώσω)
ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος· (παρημένοι)
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν.
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
οὔτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω
οὔτ' ἄλλους Δαναούς· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι, νωλεμὲς αἰεί·
ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ, ἠμὲν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός·
κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ τε πολλὰ ἐοργώς·
οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ·
αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν·
ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
μάστακ' ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·
ὣς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴαυον,
ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
ἀνδράσι μαρνάμενος ὀάρων ἕνεκα σφετεράων·
δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων·
πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
Ἀτρεΐδῃ· ὁ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι
δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν·
ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν.

Left margin: Ἀρίσταρχος περαν(ε)ῶ φρενίων· | ἐν ἄλλῳ ὡς τετελεσμένα· | Ἀρίσταρχος ἐπ' ἀνδράσι:- | ἐν δὲ τῇ Ἰλιάδι ... ὁ ἀργεῖος | οὐ Ἀρίσταρχος πολεμίζειν κατὰ τὸ ἀπαρέμφατον | Ἀρίσταρχος κακῶς | ἐν ἄλλῳ μάλα πολεμίζων | ὀάρων ... γυναικῶν | ἐξελάμβανον ... δίδου

Right margin: Ἀρίσταρχος ἐπ' ἀνδράσι:- | περίκειται | ΝΑ

οὐδέ τί μοι περίκειται· ὅ ἐστι κάματον τῆς ὀδύνης ποιεῖ περίκειται· προπερισπᾶται σημαίνει δὲ τὸ περισσεύει· εἰσὶ δὲ οἳ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσι περίκειται, ὥσπερ ἀπόκειται, οἷον συγκατατίθεμαι· τί γὰρ ἔστι τὸ κοινὸν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀποκείμενον:- μάστακ' ἐπεί κε λάβῃσι· διὰ τοῦ α γράφουσι κατ' Ἀρίσταρχον οὕτως· αἱ δὲ εἰκαιότεραι, κακῶς δ' ἔτι οἱ πέλει αὐτῇ:- ὅτι οἱ γλωσσογράφοι μάστακα τὴν ἀκρίδα, δέον μάσημα καὶ βρῶμα· ἔνιοι δὲ ἀντὶ τὸ στόμα, ὁμοίως καθάπερ τὸ χοῖνιξ καὶ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ μετρουμένου· ἀλλὰ διὰ τοῦ ἔστι μάσταξ χειρὶ θήξειν:- ὀάρων· γράφεται καὶ ὀρέων· οἱ δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τὸ σημαινόμενον τῶν γυναικῶν, ὀάρων μὲν ἀπὸ τοῦ ὀαρίζειν, ὀρέων δὲ ὥσπερ τις εἴποι συναόρων ἀπὸ τοῦ συναρεῖν καθὸ συνοικίδας ἔστι:- ἴαυον· ἐμονομάχουν παρὰ τὸ αὐτὸ κοιμῶμαι· ἢ παρὰ τὸ ἰαύειν ἢ διετέλουν:-

θυμαρέα: τὴν τῷ ἀρέσκουσαν θυμῷ. σύνθετον δέ ἐστι παρὰ τὸ ἄρω θυμαρής, καὶ οὕτως ἀμφοτέρων ὁμαλῶς [illegible] θυμαρέα, διὰ τοῦ ε. οὐ γάρ ἐστι παρώνυμον διὰ τοῦ ηρης. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ηρης καὶ ωδης παρώνυμα [illegible] ξιφήρης, ὀλιγήρης, τοξήρης, ὁ μαθητὴς καὶ [illegible]:- Ἀργείους τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν: [illegible] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκ τῆς ἀρχῆς [illegible] διὰ τὸ [illegible] εἶναι:-

ἦ οὐχ Ἑλένης: πρακτικὸς ὁ λόγος [illegible] εἰ μὲν γὰρ μικρὸν ἡγεῖται τὸ ἀδικεῖσθαι περὶ γυναῖκα πολεμεῖν, οὐκ ἔδει περὶ [illegible] εἰ δὲ [illegible] καὶ μεγάλα [illegible] ὑπὲρ [illegible] ἀναγκάζει, [illegible] οὐ καθήκειν νομίζει, καὶ πρὸ ταύτης [illegible] τὸ [illegible]:-

Τὴν αὐτοῦ φιλέει: ὁ ἀσκαλωνίτης [illegible] συνθέτως [illegible] τὴν αὐτοῦ [illegible] καὶ [illegible] κατὰ [illegible] καὶ [illegible] ἑαυτήν. [illegible] ἐνθάδε λέγειν. [illegible] ἑαυτοῦ πανταχοῦ [illegible] οὕτως καὶ ἐνθάδε τὴν ἑαυτοῦ φιλέει:-

Δουρικτητήν: δουρίληπτον [illegible] κατὰ τοῦ δουρικτήτου παρώνυμον, [illegible] γὰρ φιλεῖ σχηματίζειν ὁ ποιητὴς ἀμφιρυτή, περιζευτή:-

Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε: ἐν τῷ [illegible] Ἰλιάδος καὶ ὁ διασκευαστής [illegible] ὁ Ἀρίσταρχος [illegible] καὶ ἤλασε [illegible] τάφρον καὶ [illegible] περὶ δὲ [illegible] σκόλοπας κατέπηξεν [illegible]:- φραζέσθω: [illegible] ζητεῖ [illegible] καὶ [illegible] Ἀχιλλεὺς [illegible] νῦν ἀναιροῦντι τὴν ἐπιχείρησιν [illegible] [illegible] οἷον [illegible] καὶ [illegible]:-

καλῶς ἐπιτάμενον [illegible] ἀπατῶν ἐς

Ἀρίσταρχος ἤλασεν ἐκτὸς τάφρον:-

τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται· ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνων ἀχαιῶν

εἵλετ'. ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα. τῇ παριαύων

τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι τρώεσσιν

ἀργείους. τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας

ἀτρείδης. ἦ οὐχ ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο.

ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων

ἀτρεῖδαι. ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων.

τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται. ὡς καὶ ἐγὼ τὴν

ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητήν περ ἐοῦσαν.

νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο καί μ' ἀπάτησε.

μή μευ πειράτω εὖ εἰδότος. οὐδέ με πείσει.

ἀλλ' ὀδυσεῦ. σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι.

φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήϊον πῦρ.

ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο

καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ

εὐρεῖαν. μεγάλην. ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν. (ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν)

ἀλλ' οὐδ' ὧς δύναται σθένος ἕκτορος ἀνδροφόνοιο

ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' ἀχαιοῖσιν πολέμιζον.

οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν ἕκτωρ.

ἀλλ' ὅσον ἐς σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν.

ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε. (καὶ ὅ μ' ἔμεινε) μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν.

νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν ἕκτορι δίῳ. (πρὸς πολεμίζειν)

αὔριον ἱρὰ διῒ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι.

νηήσας εὖ νῆας. ἐπὴν ἅλαδε προερύσσω. (σωρεύσας)

ὄψεαι ἢν ἐθέλῃσθα. καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ (ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνο σαυτοῦ)

ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν: δύναται τῇ γενικῇ συντάσσεσθαι καὶ μὴ παντὸς σημαίνειν τὸ ἀπαθές. ἀλλ' ὅσον ἐς σκαιάς τε πύλας: ὅτι [illegible] εἶπε τὴν πύλην [illegible]. σκαιαὶ δὲ καὶ δαρδάνιαι αἱ αὐταί [illegible] πρὸς τῆς ἰλίου [illegible]:-

Ἑλλήσποντον: ἀντὶ τοῦ διὰ Ἑλλησπόντου. Ἑλλήσποντος δέ ἐστιν [illegible] θάλασσα [illegible] οὕτως προσαγορευθεῖσα ἀπὸ Ἕλλης τῆς Φρίξου ἀδελφῆς. — ἐπ' ἰχθυόεντα: καὶ ἀλλαχοῦ ταῦτα [illegible] ὁ Εὔξεινος πόντος καὶ ὁ Ἑλλήσποντος [illegible] ὅτι μοι οὐ χρεία αὐτῶν ἔχοντι πολλὰ [illegible] ἐκ Τροίας [illegible] — ἐνθάδε ἔρρων: ὅτι τὸ ἔρρων οὐ λέγει [illegible] — πολιόν: λαμπρόν· ὁ ξωθεὶς γὰρ σίδηρος λευκότερος γίνεται. — ἄξομαι: ὅτι [illegible]

ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
νῆας ἐμάς· ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας.
εἰ δέ κεν εὐπλοΐην δώῃ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
ἤματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
ἔστι δέ μοι μάλα πολλά· τὰ κάλλιπον. ἐνθάδε ἔρρων·
ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν. καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν.
ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους. πολιόν τε σίδηρον·
ἄξομαι, ἅσσ' ἔλαχόν γε. γέρας δέ μοι ὅσπερ ἔδωκε.
αὖτις ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω
ἀμφαδόν. ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί.
εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν
αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος. οὐδ' ἂν ἔμοιγε
τετλαίη κύνεός περ ἐὼν εἰς ὦπα ἰδέσθαι·
οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσομαι. οὐδὲ μὲν ἔργον.
ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε. καὶ ἤλιτεν. οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις
ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν. ἅλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἕκηλος
ἐρρέτω. ἐκ γάρ εὑ φρένας εἵλετο μητίετα Ζεύς.
ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα. τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη.
ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστί. καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο.
οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσεται. οὐδ' ὅσα Θήβας
Αἰγυπτίας. ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.
αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰσι. διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστας
ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν.

[illegible] εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν: [illegible] — ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν: [illegible] — ἐξαπάφοιτο: ἐξαπατήσειε [illegible] — ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα· τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ: [illegible]

[illegible] οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις: [illegible] οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσομαι [illegible] — αἵ θ' ἑκατόμπυλοι: [illegible]

οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη: καὶ οὗτος ὁ στίχος [illegible] ψάμαθος [illegible] κόνις [illegible] ἄμμος [illegible]

κούρην δ' οὐ γαμέω ἀγαμέμνονος ἀτρείδαο: [illegible]

ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε: [illegible]

σαῶσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι: [illegible]

πολλαὶ ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' ἑλλάδα τε φθίην: [illegible]

ἄριστ' ἀρχ' παρὰ μέρος: [illegible]

μνηστὴν ἄλοχον: [illegible]

ἔνθα δέ μοι: [illegible]

τὰ γέρων πατρῷα [illegible]

οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς: [illegible]

οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος: [illegible]

ἀφήτορες οἱ μάντεις [illegible]

πυθοῖ ἔνι: [illegible]

ληϊστοὶ μὲν γάρ τε: [illegible]

ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων: [illegible]

οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε.
οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' ἀγαμέμνων.
πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
κούρην δ' οὐ γαμέω ἀγαμέμνονος ἀτρείδαο,
οὐδ' εἰ χρυσείῃ ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι.
ἔργα δ' ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι.
οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ' ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω
ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε. καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
ἢν γάρ δή με σαῶσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι.
πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
πολλαὶ ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' ἑλλάδα τε φθίην τε
κοῦραι ἀριστήων, οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται.
τάων ἥν κ' ἐθέλοιμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ
γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον εἰκυῖαν ἄκοιτιν.
κτήμασι τέρπεσθαι. τὰ γέρων ἐκτήσατο πηλεύς.
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
ἴλιον ἐκτῆσθαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης. πρὶν ἐλθεῖν υἷας ἀχαιῶν.
οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
φοίβου ἀπόλλωνος. πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ.
ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες. καὶ ἴφια μῆλα.
κτητοὶ δὲ τρίποδές τε. καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα.
ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν. οὔτε λεϊστὴ
οὔθ' ἑλετή. ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.

μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα
διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε·
εἰ μέν κ' αὖθι μένων τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα ζεὺς
χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν ἀχαιῶν
ἀγγελίην ἀπόφασθε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
ἥ κέ σφιν νῆάς τε σαῷ καὶ λαὸν ἀχαιῶν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇς· ἐπεὶ οὔ σφισιν ἥδε γ' ἑτοίμη
ἣν νῦν ἐφράσσαντο ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
ὄφρά μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τί μιν ἄξω.
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα φοῖνιξ
δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν ἀχαιῶν·
εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσί, φαίδιμ' ἀχιλλεῦ,

οὐκ ἔτι δήετε· οὐ [illegible] (margin)

τέκμωρ· τὸ τέλος (margin)

ἀποφάνατε (interlinear, over ἀπόφασθε)

ἔσσεται: ἀντὶ τοῦ ἔσται. ὁ νομίσας τις κρεμασθῆναι τὸν λόγον προστέθηκεν αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ κοινὸν ἐπικληθῆναι. οὐδέ κέ μ' ὦκα. δι' ὧν κοινὸν λαμβάνειν τὸ ἔσται ἀπὸ τοῦ προκειμένου τοῦ ἄφθιτον ἔσται:

καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισι· τοσοῦτ' ἀπέχει πάθος [illegible] ὥσθ' ἕν· καὶ τοῖς ἄλλοις [illegible] τὸ [illegible] τῆς [illegible] προλαμβάνει.

χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε: ὑπερασπίζει· [illegible] γὰρ [illegible], [illegible] τοῦ μόνον συλλαμβάνοντος τοῦ διὸς ἀλλὰ τὴν χεῖρα ὑπερέχοντος:

ἐπεὶ οὔ σφισιν: [illegible] φανερὸν [illegible] τοῦτο [illegible] ἣν ἐποίησαν οἱ ἕλληνες [illegible] πρέσβεις πρός με [illegible]:

ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος: [illegible] καὶ γὰρ [illegible] οὕτως οἱ [illegible] καὶ [illegible]:

τὸ ἤ (margin)

μετὰ φρεσὶ βάλλεαι· κατὰ νοῦν ἔχεις: (margin)

μῦθον ἀγασσάμενοι. ἐμαρτύρησεν ἑαυτῷ ὁ ποιητὴς ὅτι ἀπετέλεσε λόγον τοῖς [illegible] πειθώ [illegible] λόγον [illegible] φρονήματι [illegible] πειθοῦς:-

κάμμεναι· οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι
πῦρ ἐθέλεις ἀΐδηλον· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην
οἶος· σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
ἤματι τῷ· ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.
νήπιον· οὔπω εἰδόθ' ὁμοιΐου πολέμοιο
οὐδ' ἀγορέων· ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι·
τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα.
μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι· πρηκτῆρά τε ἔργων.
ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος οὐκ ἐθέλοιμι
λείπεσθ'· οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτὸς
\> γῆρας ἀποξύσας. θήσειν νέον ἡβώοντα.
\> οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα
φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο.
ὅς μοι παλλακίδος περὶ χώσατο καλλικόμοιο.
τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν· ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν.
μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
παλλακίδι προμιγῆναι· ἵν' ἐχθήρειε γέροντα·
τῇ πιθόμην. καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀϊσθεὶς
πολλὰ κατηρᾶτο· στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' ἐρινῦς.
\> μή ποτε γούνασιν, οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν
\> ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς
ζεύς τε καταχθόνιος. καὶ ἐπαινὴ περσεφόνεια.
ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς.
πατρὸς χωομένοιο. κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι·

[illegible]

γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα: [illegible]

οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα: [illegible]

[illegible]

ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες·
αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι·
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
ἔσφαζον· πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς ἡφαίστοιο·
πολλὸν δ᾽ ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος·
εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ᾽ αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον·
οἳ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ᾽ ἔσβη
πῦρ· ἕτερον μὲν ὑπ᾽ αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς·
ἄλλο δ᾽ ἐνὶ προδόμῳ· πρόσθεν θαλάμοιο θυράων·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή·
καὶ τότ᾽ ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
ῥήξας ἐξῆλθον· καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς
ῥεῖα· λαθὼν φύλακάς τ᾽ ἄνδρας δμῳάς τε γυναῖκας·
φεῦγον ἔπειτ᾽ ἀπάνευθε δι᾽ ἑλλάδος εὐρυχόροιο·
φθίην δ᾽ ἐξικόμην ἐριβώλακα μητέρα μήλων·
ἐς πηλῆα ἄνακτα· ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο·
καί μ᾽ ἐφίλησ᾽ ὡς εἴ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ·
μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν·
καί μ᾽ ἀφνειὸν ἔθηκε· πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
ναῖον δ᾽ ἐσχατιὴν φθίης δολόπεσσιν ἀνάσσων·
καί σε τοσοῦτον ἔθηκα θεοῖς ἐπιείκελ᾽ ἀχιλλεῦ·
ἐκ θυμοῦ φιλέων· ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ᾽ ἄλλῳ
οὔτ᾽ ἐς δαῖτ᾽ ἰέναι· οὔτ᾽ ἐν μεγάροισι πάσασθαι·
πρίν γ᾽ ὅτε δή σ᾽ ἐπ᾽ ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας

† ὄψου ἄσαιμι: ὅτι πᾶν τὸ προσεσθιόμενον ὄψον ἔλεγον οἱ παλαιοί· καὶ ὅτι ὑπὸ Χείρωνος ἐτράφη ὁ Ἀχιλλεύς, ἅμα τὴν ἰατρικὴν μόνον ἐδιδάχθη:— ἀλλὰ σὲ παῖδα: ἐνταῦθα ὀρθοτομητέον· ἔμφασις γὰρ [illegible]:— ἀλλ' Ἀχιλεῦ δάμασον: ἐμφαντικῶς τὸ ἀδάμαστον ἐνέφηνε τοῦ θυμοῦ [illegible] φασὶ [illegible]:— στρεπτοὶ δέ τε: [illegible] ἐναντίον δὲ [illegible] τὸ στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί, τὸ οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος. λύοιτο δ' ἂν προσώπῳ ὅτι τὸ μὲν [illegible] οὐ τρέπεται νόος ὁ ποιητής φησιν. ἐκεῖνο δὲ ὁ Φοῖνιξ λέγει ἐν καιρῷ [illegible] Ἀχιλλέως [illegible] τοῖς θεοῖς πείθεσθαι:—

ὄψου ἄσαιμι προταμών· καὶ οἶνον ἐπισχών·
πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ·
ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον· καὶ πόλλ' ἐμόγησα.
τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
ἐξ ἐμεῦ. ἀλλὰ σὲ παῖδα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
ποιεύμην· ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.
ἀλλ' Ἀχιλεῦ. δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί.
τῶν περ καὶ μείζων ἀρετή. τιμή τε. βίη τε.
καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι. καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσι.
λοιβῇ τε. κνίσῃ τε. παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
λισσόμενοι. ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.
καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι. Διὸς κοῦραι μεγάλοιο·
χωλαί τε. ῥυσαί τε. παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ.
αἵ ῥά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι·
ἡ δ' ἄτη. σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος. οὕνεκα πάσας
πολλὸν ὑπεκπροθέει· φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἳ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω·
ὃς μέν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἆσσον ἰούσας.
τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν· καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
ὃς δέ κ' ἀνήνηται· καί τε στερεῶς ἀποείπῃ·
λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι.
τῷ ἄτην ἅμ' ἕπεσθαι· ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ·
ἀλλ' Ἀχιλεῦ. πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσιν ἕπεσθ'

† καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι: ἀνθρωποποιεῖ τὰς λιτάς· [illegible] χωλὰς μὲν οὖν αὐτὰς [illegible] διὰ τὸ βραδέως καὶ μόλις προσιέναι· καὶ [illegible] τοῖς [illegible] προηδικηκόσιν:— ῥυσάς τε καὶ διεστραμμένας τὰς ὄψεις· [illegible] καὶ οὐ [illegible] προσώποις οὐδὲ ὀρθοῖς τοῖς ὄμμασι πρὸς ὁρᾶν δύνανται τοὺς προηδικημένους παρ' ὧν αἰτοῦνται συγγνώμην. Διὸς δὲ αὐτὰς θυγατέρας [illegible] φαίνεσθαι:—
παραβλῶπες· διεστραμμένοι τοὺς ὀφθαλμούς· ἐπειδὴ οἱ ἱκετεύοντες ὑπὲρ τοῦ [illegible] φαίνεσθαι πρὸς [illegible] [illegible]

ἀρτίπος· [illegible]
τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν: [illegible]

ἐπιζαφελῶς· [illegible] ... ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι· [illegible] ... τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς· [illegible] ... δωρητοί τε πέλοντο· [illegible]

ὡς ἦν· [illegible]

τιμῶν. ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν·
εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι· τὰ δ' ὄπισθ' ὀνομάζοι
ἀτρείδης· ἀλλ' αἰὲν ἐπὶ ζαφελῶς χαλεπαίνοι·
οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέουσί περ ἔμπης·
νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ· τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέστη·
ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
κρινάμενος κατὰ λαὸν ἀχαιϊκόν· οἵ τε σοὶ αὐτῷ
φίλτατοι ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς
μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι·
οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
ἡρώων· ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι·
δωρητοί τε πέλοντο παράρρητοί τ' ἐπέεσσι·
μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι οὔ τι νέον γε
ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι·
κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
ἀμφὶ πόλιν καλυδῶνα· καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι καλυδῶνος ἐραννῆς·
κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες ἄρηϊ·
καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος ἄρτεμις ὦρσε
χωσαμένη ὅ οἱ οὔ τι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
οἰνεὺς ἔρξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβας·
οἴῃ δ' οὐκ ἔρρεξε διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ·
ἣ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα·

[illegible] ... κουρῆτες· [illegible] ... Οἰνεύς· [illegible]

[illegible] ... αἰτωλοί· [illegible] ... αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι· [illegible] ... μέμνημαι τόδε ἔργον· [illegible] ... ἢ λάθετ'· [illegible] ... ἄλλως ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησεν· [illegible]

[illegible]

ὄρσεν ἔπι χλούνην σῦν ἄγριον ἀργιόδοντα·
ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων οἰνῆος ἀλωήν·
πολλὰ δ' ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
αὐτῇσιν ῥίζῃσι· καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων·
τὸν δ' υἱὸς οἰνῆος ἀπέκτεινεν μελέαγρος·
πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσι·
τόσσος ἔην· πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς·
ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτὴν·
ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι
κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ αἰτωλῶν μεγαθύμων·
ὄφρα μὲν οὖν μελέαγρος ἀρηΐφιλος πολέμιζε·
τόφρα δὲ κουρήτεσσι κακῶς ἦν· οὐδὲ δύναντο
τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·
ἀλλ' ὅτε δὴ μελέαγρον ἔδυ χόλος· ὅς τε καὶ ἄλλων
οἰδάνει ἐν στήθεσσι, νόον πύκα περ φρονεόντων·
ἤτοι ὃ μητρὶ φίλῃ ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ
κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ καλῇ κλεοπάτρῃ·
κούρῃ μαρπήσσης καλλισφύρου εὐηνίνης
ἴδεώ θ'· ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
τῶν τότε· καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
φοίβου ἀπόλλωνος· καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης·
τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον· οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
μήτηρ ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα

[illegible]

κλαῖ'. ὅτε μιν ἑκάεργος ἀνήρπασε φοῖβος ἀπόλλων·
τῇ ὅγε παρκατέλεκτο. χόλον θυμαλγέα πέσσων.
ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος. ἥ ῥα θεοῖσι
πολλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο.
πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία
κικλήσκουσ' ἀΐδην καὶ ἐπαινὴν περσεφόνειαν.
πρόχνυ καθεζομένη. δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι.
παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις ἐρινὺς
ἔκλυεν ἐξ ἐρέβεσφιν. ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
πύργων βαλλομένων. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
αἰτωλῶν. πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους
ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι. ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
ὁππόθι πιότατον πεδίον καλυδῶνος ἐραννῆς.
ἔνθα μιν ἤνωγον. τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι
πεντηκοντόγυον. τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδοιο.
ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι·
πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα οἰνεὺς
οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο.
σείων κολλητὰς σανίδας. γουνούμενος υἱόν·
πολλὰ δὲ τόν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
ἐλλίσσονθ'. ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο. πολλὰ δ' ἑταῖροι,
οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων·
ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον·
πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο. τοὶ δ' ἐπὶ πύργ

+ καὶ τότε δὴ Μελέαγρον· καὶ πῶς οὐ κατὰ τῇ γυναικὶ μόνῃ πείθεται, ἢ ὅτι ὁ καιρὸς ἦν· ἐπείθετο οὐχ ὁ Ὅμηρος· ὁ γὰρ οὖν γάμος κοσμεῖται δῆλον· οὐ γὰρ ἐρωτικοῖς ἐχρήσατο ῥήμασι καὶ πεφιλαυτίᾳ τοῦ θυμοῦ παρακαλεῖ:- ἄνδρας μὲν κτείνουσι πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει· ἀφανῆ ποιεῖ, οὕτως δὲ λέγει τὴν ... ὁ δὲ ... ἐστι τὴν διαφθείρειν ... ποιεῖ ... τοιοῦτον λάφυρον κύνας δὲ ... :—

καῖμον κουρῆτες· καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ·
καὶ τότε δὴ μελέαγρον ἐΰζωνος παράκοιτις
λίσσετ' ὀδυρομένη· καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
κήδε'· ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει· τῶν ἄστυ ἁλώῃ·
ἄνδρας μὲν κτείνουσι· πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει·
τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι· βαθυζώνους τε γυναῖκας·
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα·
βῆ δ' ἰέναι· χροῒ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα·
ὣς ὁ μὲν αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ
εἴξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
πολλά τε καὶ χαρίεντα· κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὔτως·
ἀλλὰ σύ, μή μοι ταῦτα νόει φρεσί· μὴ δέ σε δαίμων
ἐνταῦθα τρέψειε φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώρων
ἔρχεο· ἶσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν ἀχαιοί·
εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύῃς·
οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι πόλεμόν περ ἀλαλκών·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
φοῖνιξ ἄττα γεραιὲ διοτρεφές· οὔ τί με ταύτης
χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι διὸς αἴσῃ·
ἥ μ' ἕξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· εἰς ὅ κ' ἀϋτμὴ
ἐν στήθεσσι μένῃ· καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων·
ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ

εἴξας ᾧ θυμῷ· ἤγουν τῷ θυμικῷ πάθει λέγει, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμίᾳ, ὑποχωρήσας ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀντιτάξαμενος:—

Οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι: ἤγουν τιμῆς προφέρονται τιμῆς ἀφορμῆς ἰσότιμοι ... ὁ μηρικὸν δὲ τὸ τιμῆς ἔσεσθαι ἀντὶ τοῦ τιμὴν μεθέξεις. καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἀποκρινόμενος φησίν, οὔτι με ταύτης χρεὼ τιμῆς ἀντὶ τοῦ οὐ χρείαν ἔχω τιμῆς τῶν δώρων, ... καὶ ἀγαμέμνονος τιμῆς καὶ ... τῆς ... :-

τιμῆς ἔσεαι: τιμηθήσῃ ... τιμῆς τὸ τιμῆς διὰ τοῦ ... γράφουσιν ... τοῦ τιμή ... οὕτως ... εἶπε καὶ χρυσὸν τιμήεντα καὶ τοῖχος ... πᾶσα ... ὄνομα ... τῇ ... δύο ... ἐκφορὰ ... οὐκ ... ἡ παράδοσις ... χρεὼ τιμῆς ... ἄξιος ... ὁ ... φησιν ὅτι ... οὔ τί με ταύτης χρεὼ τιμῆς:-

ἀλαλκών· ὁ ... γὰρ ... ἀλαλκεῖν ... ἀλαλκὼν ἀλαλκεῖν:—

Ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων: ἤγουν ... ὁ δυρόμενος ... οἷον ... ἀριστάρχου ... μή μοι σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι:—

† ἵνα μή μοι: ὁ ἀσκαλωνίτης ἀμφιβόλως ἐκ(δέχεται) ἵνα μή μοι, ταῦτα ὑπὸ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ... ἀλλ' ἵνα μὴ ἐμοὶ κατορθώσαις συμβαίνει [illegible] ὅτι φησὶν ὁ ... Ἀγαμέμνονα καὶ ... φησίν· ἡ μέντοι παράδοσις ἐκ(δέχεται) ... ἀμφιβόλως ... ἀντὶ τοῦ ... ἵνα μή μοι ... ἐχθρὸς εἶναι ... [illegible] καὶ τὸ ... καὶ αὐτὸν εἶναι ἐχθρὸν καὶ ταῦτα ὀρθότερον εἴη ... τοῦ γὰρ ἀκολουθεῖ τοῖς προτέροις ... ὅτι κρᾶσις δύναται ἀκολουθεῖν καὶ οὕτως ... ἀμφιβολίαν:–

ἶσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἥμισυ μείρεο: ὅτι τὸ μείρεο ἀντὶ τοῦ μερίζου· προσληπτέον δὲ ... ὅπως ... μειρόμενος ... ἀντὶ τοῦ ... ἀντὶ τοῦ στερίσκεσθαι, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ μερίζεσθαι:–

οὗτοι δ' ἀγγελέουσι: διὰ τί τὸν Φοίνικα οὐ κατέμεινε ὁ Ἀχιλλεύς· ὅτι ... παρακελεύσασθαι αὐτὸν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος τῇ πρεσβείᾳ ... πέμψαι, καὶ διὰ ... ἔχει ... ἐσφάξατο αὐτὸν κατέ...:–

ἐκ κλισίης νόστοιο: ὅ. νόστοιο μεδοίατο ... [illegible]:–

τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι.
καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κ' ἐμὲ κήδῃ.
ἶσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.
οὗτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
φρασσόμεθ' ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἦ κε μένωμεν.
ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο· τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
τῇδέ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,
οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων
τῆς ᾗ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
νηλής· καὶ μέν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
ποινὴν ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
Γ καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ποινὴν δεξαμένῳ· σοὶ δ' ἄληκτόν τε κακόν τε
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἴης· νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας.

(left margin, beside "φρασσόμεθ'"): οὐ δεῖ ... τὸ ... παρεπεισθῆναι (?)

(right margin, beside "Φοίνικι στορέσαι"): τὸ ὄφρα νῦν ἀντὶ τοῦ ἵνα κεῖται

(right margin, beside "κασιγνήτοιο φονῆος"): Ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ ε· καὶ μέν τίς τε κασιγνήτοιο ἀδελφικοῦ (?)

νηλής: ὅ. παρεῖται πρὸ ... ἀντὶ τοῦ καὶ μέν τις ... παρὰ κασιγνήτου φονέως ... ἔθος:– οἴης· νῦν δέ τοι ἑπτά: ὅ. Ζηνόδοτος ... γράφει ... [illegible]:–

† πληθύος ἐκ Δαναῶν: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀθρόοι ἐκ Δαναῶν. πῶς δὲ ἀθρόοι ἐμήνυθεν αἱ διὰ ... δύο ὄντων:–
ἀσύφηλον: ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος μετὰ παραλογισμοῦ ... ἔστι δὲ ἀσύφηλος καὶ ὁ ἀσυνδετος· ... ἀπὸ τοῦ σοφὸς σοφηλὸς ... ἀσύφηλος ... τὸ ... καὶ ... ἀσύφηλος ... ἄχρι ...:–

ἄλλα τε πόλλ' ἔπι τοῖσι· σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμόν.
αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν
πληθύος ἐκ Δαναῶν. μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι ὅσσοι Ἀχαιοί.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν.
πάντά τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσω μυθήσασθαι·
ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ ὁππότ' ἐκείνων
μνήσομαι· ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρείδης· ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος.
πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἕκτορα δῖον
Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι
κτείνοντ' Ἀργείους. κατά τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ.
Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
ὣς ἔφαθ'· οἳ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον.
σπείσαντες. παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν. ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσε.
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα·
αἳ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος. ὡς ἐκέλευσε.
κώεά τε ῥῆγός τε. λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο. καὶ Ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου.

ὅτι ... τοῖς ἀσεβέσι

ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων ἀθετοῦνται ... εἰς ...:–

† σμῦξαι: τὸ καπνῷ διὰ τοῦ πυρὸς ἀφανίσαι· ὅ καὶ τυφῶσαι καλεῖται· σμύχω δὲ τὸ θερμαίνω κοσμήματος ...:–

ὅτι σμῦξαι διχῶς· ἐν Ἀριστάρχου στρέξαι γραφή:

τὸ μὲν ἕκαστος πρὸς ... πρὸς λαὸν:

ὣς ἔφαθ' οἳ δὲ ἕκαστος: ὅτι ἡρμόζεν ... δύο λέγειν ἑκάτερος. διὰ δὲ τὸ μέτρον ἵνα τηρηθῇ ... οὕτως εἴρηται· οὐ γὰρ ἁρμόζει τοῖς μέτροις τὸ ἑκάτερος. εἰ δὲ λέγειν ... ἐπὶ τῶν ... ἕκαστος:–

ἐπεὶ τῶν Ἀριστάρχου λείψαντες ἐν πολλαῖς τῶν ἀρχαίων.

σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν ἦρχ' Ὀδυσσεύς· ... ἔμπροσθεν ... ὁ Ὀδυσσεὺς ἡγεῖτο ... Ὀδυσσεύς. καὶ ὅτι οὐ ... ὁ Φοῖνιξ· ἐστί τοι καὶ ἀπὸ ... ἡγεῖτο:–

ῥῆγος: ῥῆξαι τὸ ... τὸν περι... οἱ δὲ τάπητα:–

+ τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο· [illegible] — Σκῦρον ἑλών· [illegible]

τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἶφις ἐΰζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς
Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ' ἐρέοντο·
πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἤ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήϊον πῦρ,
ἦ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἠδὲ σὰ δῶρα.
αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
ὅππως κεν νῆάς τε σαῷς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺς
χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἵδε τάδ' εἰπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,

εἴπ' ἄγε μ'· [illegible] — σβέσσαι χόλον· [illegible] — αὐτόν σε φράζεσθαι· [illegible] — ὅππως κεν νῆάς τε σαῷς· [illegible]

χεῖρα ἑὴν [illegible] — οἴκαδ' ἀποπλείειν· [illegible] — Ἰλίου αἰπεινῆς· [illegible] — ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἵδε· [illegible] — ὣς ἔφατ'· [illegible] +

† μῦθον ἀγασσάμενοι· ὅτι ἐξ ἄλλου μετάκειται ὁ στίχος· νῦν γὰρ οὐχ ἁρμόζει· τὸ γὰρ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι ὅταν ὁ αὐτὸς τοῦ λόγου καταπληκτικόν τι προενέγκηται· νῦν δὲ πῶς ἂν ἐπὶ Ὀδυσσέως λέγοιτο τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως εἰρημένα μὴ ὄφελες· ἀντὶ τοῦ οὐκ ὤφελες. ἀεὶ δὲ ἀντιστασιώτης τοῦ Ἀχιλλέως ὁ Διομήδης εἰσάγεται:—

— αἴας· καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω·
— φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο, ὡς γὰρ ἀνώγει·
— ὄφρά οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
— αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τί μιν ἄξει.
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
※— μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε·
δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης·
ἀτρείδη· κύδιστε· ἄναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον·
μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα πηλεΐωνα
> μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας·
ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν ἤ κεν ἴῃσιν·
ἦ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήσεται· ὁππότε κέν μιν
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ· καὶ θεὸς ὄρσῃ·
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω· πειθώμεθα πάντες·
νῦν μὲν κοιμήσασθε· τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
> ὀτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι·
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνησαν βασιλῆες
μῦθον ἀγασσάμενοι διομήδεος ἱπποδάμοιο·
καὶ τότε δὴ σπείσαντες· ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
ἔνθα δὲ κοιμήσαντο· καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο·

† μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ· ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ὁ ἀγήνωρ ὁ ἅμα τῇ ἠνορέῃ καὶ τῇ ἀνδρείᾳ χρώμενος· νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπερφιάλου καὶ δι' ἀνδρείαν ὑπερπεπτωκότος εἰς ὕβριν:—

ἐνῆκας· ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ α ἀνῆκας· ἐν ἄλλοις ὑπομνήμασιν ἡ γραφὴ [illegible] συνεῖναι τὸ ἀνῆκε:—

ὀτρυ[illegible]μων καὶ ξάνθος ὀτρ[illegible]λο[illegible]γοντο τὸν ἀλκήεντα κατὰ τὸ στόμα· ὁ ἀχιλλεὺς δὲ ὅ φησιν οὐ γὰρ τυδείδεω διομήδεος ἐν παλάμαις μαίνεται ἐγχείη· καὶ ὅτι τὸ ὀτρύνων ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ κεῖται· καὶ ὅτι τῇ ἐχομένῃ ἀπεμφαίνει:—

Ζηνόδοτος μετατίθησι πρὸς ἀχιλλέως ἀπόκρισιν· οὐ λέγει· ἐν τῷ ὅτι ἐστὶ σιωπὴ ἐπεὶ ἀπεκρίνατο. λεκτέον δὲ καὶ πρὸς τοιούτους ὅτι ὅτε ἀπογινώσκουσιν οὐκ ἐπρέσβευσαν, ἀλλ' οὐ πρὸς ἑαυτοὺς λόγου:—

παράκειται τὰ ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ διδύμου περὶ τῆς ἀρισταρχείου διορθώσεως· τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς ἰλιακῆς προσῳδίας ἡρωδιανοῦ καὶ τῶν νικάνορος περὶ στιγμῆς·

Ι

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες παναχαιῶν
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠϋκόμοιο
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἠὲ χάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὣς πυκίν' ἐν στήθεσσιν ἀνεστονάχιζ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν,
θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ τὰ καίετο Ἰλιόθι πρὸ
αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας
ὑψόθ' ἐόντι Διΐ, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηληΐον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
αἴθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἵλετο δ' ἔγχος.
ὣς δ' αὔτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ